

Küldöttségünk hazaérkezett a KNDK-ból

Csütörtökön hazaérkezett Budapestre a dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter vezetésével a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban járt magyar küldöttség. Fogadásukra a Ferihegyi repülőtérre megjelent Li Dong Szon, a KNDK nagykövetségének másodtitkára, Kazarecki Kálmán és dr. Soós Gábor mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszterhelyettesek.

A magyar küldöttség számos mezőgazdasági üzemet és kísérleti telepet is megtekintett, eszméletét folytattak a két ország mezőgazdasága közötti kapcsolatok elmélyítéséről.

Szovjet traktor- és mezőgazdasági gépműkiállítás

Csütörtökön a mezőgazdasági kiállítás területén, az Albertirszai úton szovjet traktor- és mezőgazdasági gépműkiállítás nyílt. A megnyitót ünnepségen ott volt Fehér Lajos, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a kormány elnökhelyettese, J. Piszarev szovjet traktor- és mezőgazdasági gépműkiállítás miniszterhelyettes, I. P. Prohorov, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének titkára.

György Gyula kohó- és gépipari miniszterhelyettes megnyitó beszédében rámutatott: a magyar-szovjet kormányközi bizottság jóvá-

hagyása alapján a KGM 14 szovjet ipari minisztériummal alakított ki gyümölcsöző kapcsolatokat. Ez kiterjed a műszaki-tudományi együttműködésre, a műszaki dokumentációk cseréjére és felhasználására. A magyar és a szovjet szakemberek kapcsolata előnyös a termelési kooperáció kialakítása, a gyártásszakosítás és a tervek ágazatonkénti összehangolása szempontjából. A magyar gazdasági élet — és ezen belül a mezőgazdaság — számára az egyre jobban kiszélesedő kapcsolat meghatározó jellegű a gazdasági fejlesztés tekintetében.

A traktor- és mezőgazdasági gépműkiállítás az érdeklődők megismerkedhetnek azokkal a berendezések-

kel, gépekkel, amelyek jól kiegészítik a magyar mezőgazdaságban használt típusokat.

Ezután J. Piszarev miniszterhelyettes üdvözölte a kiállítás vendégeit, s röviden ismertette a Szovjetunió mezőgazdaságának fejlődését. Elmondotta, hogy a nagyüzemi gazdaságokban 1970-ben már kétféle traktor és 700 000 kombajn dolgozik majd — jórészt azokból a típusokból, amelyeket a budapesti kiállításon is bemutatnak.

Újdonságai közé tartozik a burgonya-kombajn, a korszerű természállító szalag, a sertéskombajnokban felhasználható takarmányelosztó berendezés és a nagyteljesítményű traktorok több változata. (MTI)

Apróságok. de...

Hírlap és trafik

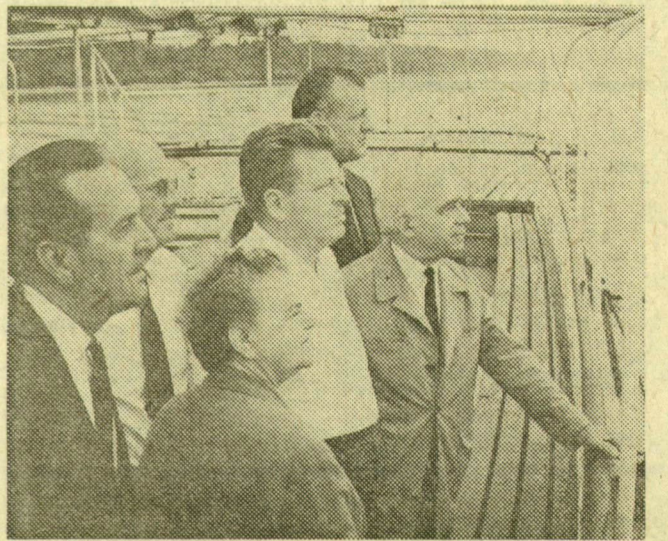
Láttak-e már trafik nélkül nagyközöséget? Én sem. S egy kisebb városkát? Azt sem. Vagy mégis van ilyen? Igen. A szegedi Tarján, ahol immár annyian laknak, mint egy kisebb városkában. Csupán a 116-os jelű épület lakóinak a száma akkora, mint egy falu. De próbáljon csak valaki egy napilapot keresni azon a tájon. Híj ábránd.

Az öreg Lajos bácsi lekörözött minden állami szektort, amikor megnyitotta a lágos sütőjét Tarján bejáratánál. Valószínűleg jól keres az öreg, — arra vesse nekét követ, aki sajnálja — de legjobban mégis csak a tarjáni lakók és az ott dolgozó emberek jártak. Kapnak lángost, sültkolbászt vagy hurkát.

A posta megbízottja is végigjárja a lakásokat, előfizetőket gyűjt lapokra és folyóiratokra. De nem mindenki fizet elő. Aki előfizet, az is gyakran megjárja, fordul, hogy mást kap, mint amit rendelt. Vagy semmit.

Szerintem Tarjánban „megélné” egy kis pavilon, ahol hírlapokat, folyóiratokat, esetleg — közösködve az arra illetékes kereskedelemmel — trafikot is árulnának. Nem kellene óriási beruházás, amiket csak évek múlva készül el. Egy típusházikót kellene lerakni valahova, központi helyre, és akár holnapután nyithatnának. Ajánlom ezt az állami szektornak, mert oda húz a szívem. De siessenek, mert valamelyik „lajosbácsi” megelőzi őket.

Építők randevúja

Egy IBUSZ által szervezett al-dunai hajókiránduláson — amelyen mintegy 140-en vettek részt — érdekes csoport jött össze. Dunaújváros építése hőskorszakának hat vezetője találkozott a Felszabadulás gőzös fedélzetén. Mind a hatan igazi lelkesedéssel emlékeztek régi élményeikre, munkájuk nehézségeire, kudarcaira, de főképp eredményeire. Valamennyien azt

vallották, ha hasonló nehézségekkel kellene is megküzdeni, újra vállalnák Dunaújváros építését.

Képzünk: Bittera László mélyépítő igazgató, Lám Béla mélyépítő tervosztályvezető, Wolf Johanna magasépítő főmérnök, Bakonyi Iván mélyépítő termelési osztályvezető, Hidas Károly mélyépítő főmérnök, Miskárik Ferenc mélyépítő művezető.

Több mint ezren a nyelvtanfolyamon

Szegeden is egyre nagyobb az érdeklődés a nyelvtanulás iránt. A külföldi utazások, tanulmányutak lehetősége, a cseréudulások, üzemi stb. kiutazások nagy száma, mind-mind nyelvtanulásra serkenti az embereket. Jónéhány szakma, életútja is megköveteli egy-egy nyelv alapos ismeretét.

A megnevezkedett igényeket Szegeden a TIT—Radnóti Gimnázium központi nyelviskolája igyekszik kielégíteni, ami nem is oly egyszerű dolog. Az 1967—68. tanévre ugyanis 608-an iratkoztak be a nyelviskolába, de ez a szám 1968—69-ben már 1180-ra emelkedett, tehát majdnem megkétszereződött. A tanfolyamok üzemben, iskolában és modern nyelvi laboratóriumokban folytak, a szegedi középiskolák nyelv- és szakos tanárainak közreműködésével. Az elmúlt esztendőben sikerült is a „tanári törzsgárdát” is kialakítani.

Megoldódott a hallgatók tanakönyvellője is. Különösen jó eredményt értek el a résztvevők a nyelvi laboratóriumokban, az audió-vizuális nyelvtanítás keretében. (Jóval többben jelentkeztek erre az oktatási formára, mint ahányat — férőhely hiányában — nem sikerült azonban most sem csökkenti a heti 2 órás foglalkozásokról a lemorzsolódást.

A most induló 1969—70-es tanév ugyancsak sokféle lehetőséget nyújt a nyelvtanulásra. A hagyományos nyelvtanulási formák mellett ismét nyílnak — korlátozott számban — audió-vizuális nyelvtanfolyamok orosz, angol és német nyelvből. Hogy még több igényt ki tudjon elégíteni a nyelviskola, az új tanévben már nyelvviszágára előkészítő tanfolyamokat is indít orosz, angol és német nyelvből.

A múlt évihez hasonlóan most is szerveznek a vendéglátóipari és a közlekedési dolgozók részére speciális tanfolyamokat orosz, angol, német és francia nyelvből. Az idén nyit először a TIT nyelviskolája a gyermekek részére is tanfolyamokat, az általános iskola IV. osztályától kezdődően orosz, angol, német és francia nyelvből. Kellő a számú jelentkezés esetén a vezetőség a latin és az eszperantó nyelv tanulását is lehetővé teszi.

A beiratkozás a tanfolyamokra a Radnóti Miklós Gimnáziumban szeptember 8-án kezdődik és szeptember 11-én ér véget.

Telefonfülke

Maradok a tarjáni kívánságoknál. Felesleges a lakók számára hivatkozni. Körülbelül ezer család lakik Tarjánban. A lakásokban azonban nincs telefon, ismert okok miatt, mert kicsi a szegedi telefonközpont kapacitása, miélt nem óta sorba állnak egy-egy szabad vonalért, esetleg ikrestésért. Ez igen nagy gond, figyelembe véve, hogy a belvárosban található: klinika, ügyelet orvos, étterem, mozi, színház, éjszakai bár, taxiállomás és persze telefon is.

De mit ér a telefon, ha csak a belvárosban található. Akkor csak az ott lakó emberek tudnak egymással beszélgetni telefonon. A Tarjáni lakóknak be kellene utazni, hogy beszélhessenek, de hogy beutazzon, ahhoz taxit kellene rendelni.

Van egy telefonfülke, amely néha üzemképes, csak az a baj, hogy az kevés. Annyi embernek kevés. Halottuk, hogy egyszer elkészül a tarjáni alközpont és esetleg a lakásokba is szerelnek telefonokat. De addig? Talán újabb kettővel megoldódna a mostani gond.

Orvos, patika, tisztaság

A József Attila sugárúton van egy „kis OTT”, de ott csak nappal akadnak a betegek rendelkezésére. Az előbb elmondott állandókat miatt, — telefon hiányra! — előfordul, hogy a hirtelen rosszul lett ember nem tudnak segíteni. Egyszerűen gyalog kellene bejönni a Marx térig, ahol éjszakai ügyelet van.

Az orvosi rendelővel ferden szemben van egy gyógyszerár, néha ott is tarthatnának ügyeletet. Hozzátenném, hogy nem csupán az új lakónegyed gondjain segítenének, de arrafelé sokan laknak még.

A tisztaság a már felépült lakótelep utcáira vonatkozna. Az építőipar átadja a házakat és „mego tovább”. Így szoktak épülni a városok. De a lakónegyed, az utcák és az emberek ott maradnak. A közlekedési vállalatnak ezekre az új területekre is gondolni kell. Éppen úgy elkélne ott is a locsolóautó, a porszívóautó, a söprögő kocsik vagy ember, mint a város többi pontján, utcáján.

Gazdag István

Vastagon fog a ceruza

— Mindent „megkocsiháztatnak” és a fuvarköltiséget a mi számlánkra írják — panaszkodik az egyik újonnan épült társasház lakója. — Tudjuk, hogy becsapnak, de nem tehetünk semmit. Ha a szomszédok hozták a téglát, vagy a sódert, azt is úgy állíthatták be, mintha a megye vagy az ország másik végéből szállították volna. S mondja meg: ki tudja ezt ellenőrizni?

Az ügyeskedés kelepcei

Ismeretes, hogy nem olcsó mulatság magánérőből társasházat építeni. A fent említett új lakónak 120 ezer forintos OTP-kölcsönre van szüksége hozzá, 80 ezren felül már 6 százalékos kamatot kell fizetnie. S nem egy, nem két ilyen ember, ilyen család van, akinek nem jut állami, illetve szövetkezeti lakás, és csak saját erejére, csak a szülői, rokoni támogatásra hagyatkozva próbál otthon teremteni. Szomorú dolog, hogy ezeken a javarészt fiatal, s anyagilag túlerőltetett családoknak, pá-

roknak még a tisztességtelen ügyeskedés kelepceivel is meggyűlön a bajuk.

Súlyos tízezrek

Volt alkalom néhány olyan társasházi közösségtől, akikkel beszélgetni, akik nemrég vagy az utóbbi egy éven belül költöztek új otthonukba. Örülnek neki, ez természetes. Nagy árat fizettek, esztendőket vártak, reménykedtek, de végül is révbe értek. Hanem azért felemlegetik, hogy például a daruköltésért hat hónapra számolták fel nekik a vállalat, s két-három hónapot ha ott volt az emelőberendezés. Nem is ezokról: súlyos tízezrekről van itt szó. De már mindezen túlnéznék magukat, ha az építők is feladnák velük szemben a „fejőstehén-elméletet”.

Egyik helyen jó 200 ezerrel, egy másik közösségtől közel 90 ezerrel többet kérnek ugyanis, mint ami — az anyagár-emelkedéseket is beleértve — járna a vállalatnak.

— Mikor már beköltöztünk, jött egy számla. Az volt benne, hogy 85 ezerrel még tartozunk — úgymond, az alvállalkozóknak —, s hogy ezt rendezzük sürgősen. Előtte már megkaptunk pedig egy végszámot, hogy nem tartozunk semmivel.

A lakók természetesen nem fizettek, őszintén megmond-

ják, nem is lett volna miből. Nem fogadták el a számlát, tételes kimutatást kértek. S azóta valahogy — pedig már idestova egy év telt el — elcsendesedtek a kedélyek, abamaradt a háborgatás.

Elmaradt a számla

Lényegében hasonló a másik eset, bár ott több szervezet megjárta a vita, s máig sem jutott nyugópontra. De itt is elcsúsztak a kezdeti hullámok, szüntel a háborgatás. A tételes számlát arról, hogy miből adódik a plusz költség, csak nem akarják — vagy nem is tudnák? — összeállítani, elküldeni az építőket.

Lehet, hogy észrevettek valamit? Arról, hogy saját tévedésükre? Rájuk, hogy bele kell nyugodni: a fejőstehén-elmélet csődöt mond minden olyan alkalommal, amikor a lakók, illetve zárványok alaposan utatvesztésnek érzik.

Megszívlelendő tanulság ez. Aminthogy nincs elítélendőbb valami, mint olyan emberek pénzéből spekulálni nyereségre, akik többnyire igen keserves spórolással, a legkülönfélébb kölcsönökkel kikövezett úton értek ott, hon kuszóbbig.

S. M.

Húszmillió befektetés Tiszaszigeten

Együttes ülést tartott tegnap délután a Tisza-parli Rózsa-udúlótelepen a tiszaszigeti tanács végrehajtó bizottsága, a község pártvezetőinek, valamint a Búza-kalász Tsz-nek a vezetősége. Niesner Ferenc tsz-elnök beszámolt a terméseredményekről, amelyek a belvizárokól, amelyusi és az augusztus eleji aszály, valamint két jégverés ellenére is biztatóak. Pelle László, a tsz főkönyvelője ismertette a hatalmas gazdasági ideit, 20 milliós beruházásaival kapcsolatban felmerült, amelyből 10 milliót fordítanak egy modern sertéstelep építésére. A munkákat késleltetik

az anyagbeszerzési problémák.

Kiss András, a tiszaszigeti tanács vb elnöke tájékoztatót egy leendő művelődési otthon építésének előkészületeiről. A 3 milliós beruházást fenntartással fogadták az ülés résztvevői, mert attól tartanak, hogy a létesítmény nem lenne kellően kihasználva. Fontolgatták, hogy a már meglévő összegekből inkább orvos rendelőt és orvoslakást kellene építeni.

Tegnap ülést tartott a szegedi járási tanács végrehajtó bizottsága. Az előterjesztésekről, s a két ülés közötti döntésekről, utasításokról a

járás tanács székházában tanácskoztak a végrehajtó bizottság tagjai. Ezt követően Szatymazra látogattak, ahol a községi tanács vb munkáját, irányítót és ellenőrző tevékenységét értékelték.

Szeged „kertvárosában” az utóbbi időben a tanácsok nagyobb százalékban jelennek meg a tanácsüléseken, mint korábban. Három év átlagában a megjelenés 70,3 százalékos, amely 10 százalékkal jobb, mint az előző ciklusban. Csökkent az igazgatlanul túlvimaradók száma 11 százalékkal. Igaz azonban, hogy az utóbbi időben az aktivitás is csökkent. Ugyanis a beszámoló teljes terjedelmében kiküldték a tanácsok tagjainak, hogy azt áttanulmányozzák, mégis kevesen szolták hozzá. A községi vb megtárgyalta ezt, s úgy határozott, hogy ezentúl a korábbi idő gyakorlatához hasonlóan a beszámolókat csak a vázlatát fogja a tanácsok tagjainak kiküldeni, a tanácsülésen viszont az egész anyagot, beszámolót ismeretlik.

PÉNTEK, 1969. SZEPTEMBER 5.

DÉLMAGYARORSZÁG 3